

Broj: X-K-08/516-1

Sarajevo, 26.06.2009. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Branka Perića, kao predsjednika vijeća, i sudija Esada Fejzagića i Fikreta Kršlakovića, kao članova vijeća uz sudjelovanje pravnog saradnika Denisa Podžića u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Nuhanović Ibrahima i Pezić Sanela, zbog krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. KZ BiH, odlučujući o optužnici Tužilaštva BiH broj: KT-158/08 od 12.06.2008. godine, nakon održanog glavnog, javnog i usmenog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Thierry Pons-a, u zamjeni za postupajuću tužiteljicu Dianu Kajmaković, optuženog Nuhanović Ibrahima i branioca Fahrije Karkina, te optuženog Pezić Sanela i njegovog branioca, advokata Šabanović Edina iz Sarajeva, dana 26.06.2009. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi NUHANOVIĆ IBRAHIM, zv. "Ibro", sin Husejina i majke Salime, rođene Zehić, rođen 02.05.1964. godine u mjestu Vitinica, opština Sapna, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju vozač, završena SSS – saobraćajna, udovac, otac dvoje punoljetne djece, srednjeg imovnog stanja, stalno nastanjen u Vitinici bb, opština Sapna, osuđivan za krivično djelo nedozvoljeni prelazak državne granice iz člana 249. stav 2. KZ SFRJ na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca koju kaznu je izdržao;

Optuženi PEZIĆ SANEL, sin Nusreta i majke Zurijete, rođene Jajčević, rođen 28.11.1977. godine u Tuzli, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju radnik sa završenom osnovnom školom, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, lošeg imovnog stanja, stalno nastanjen u mjestu Šahbazi bb, Gornja Kalesija, opština Kalesija, osuđivan za krivična djela dva pokušaja ubistva i nanošenje teške tjelesne povrede od strane Kantonalnog suda Tuzla na kaznu zatvora od 4 (četiri) godine koju kaznu je izdržao,

K R I V I S U

Što su:

Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel u društvu sa osobom Hadžikadunić Damir i osobom po imenu Hasib, te licima po imenu Pero i Kazimir, državljanima R.

Hrvatske u toku 2007. godine i januara 2008. godine, radi pribavljanja imovinske koristi – iz koristoljublja, protivno Konvenciji ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organizovanog kriminala, protivno članu 6. Protokola protiv krijumčarenja imigranata kopnenim, morskim i vazdušnim putem i protivno propisu člana 10. i propisima drugih članova Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu ("Službeni glasnik BiH" br. 29/03 i 04/04), pripremali i organizovali prebacivanje drugih osoba – migranata iz Republike Srbije u druge države, čiji migranti nisu državljanini niti stalni stanovnici, bez ispunjavanja propisanih uslova za zakonit ulazak i boravak migranata u drugim državama, a sa ciljem osiguranja ulaska istih u druge države, tako da su se Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel u društvu sa osobom Hadžikadunić Damir i osobom po imenu Hasib međusobno dogovorili, a potom i sa njima poznatim licima po imenu Jasmin Mahmutović, Musić Mirza i Delić Mirza, zajedničkim djelovanjem uz novčanu naknadu učestvovali u pripremanju i organizovanju prebacivanja migranata preko teritorija Bosne i Hercegovine u druge države, pa su tako, na temelju opisanih dogovora Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel u društvu sa osobom Hadžikadunić Damir i osobom po imenu Hasib, kao pripadnici organizovane grupe u smislu člana 1. stav 18. i 19. KZ BiH, koja je organizovana sa ciljem pripremanja i prebacivanja migranata preko BiH u druge države, svi zajedno zajedničkim djelovanjem u toku septembra i oktobra 2007. godine, te januara 2008. godine, organizovali prebacivanje više migranata iz Republike Srbije, Turske i Albanije u druge države na način da su:

1. Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel - zajedno -

U toku mjeseca septembra Nuhanović Ibrahim u društvu sa osobom po imenu Hasib organizovali prebacivanje pet državljana Republike Srbije Albanske nacionalnosti porijeklom sa Kosova iz Srbije na teritorij BiH, a potom dalje u R. Hrvatsku, nakon čega su sa ciljem daljeg prebacivanja ovih lica u zemlje EU, sredinom septembra 2007. godine angažovali njima poznato lice po imenu Jasmin Mahmutović da izvrši prijevoz ovih pet lica iz Zagreba (RH) do mjesta Buje u Istri (RH) i to tako da je Jasmin ova lica preuzeo u svoje putničko motorno vozilo marke „Mercedes“ reg. br. 968-K-400 u Zagrebu u ulici Knežija, a potom ih prevezao do mjesta Buje u Istri, Republika Hrvatska i cijelo vrijeme dok je prevozio ova lica ispred njegovog vozila je išlo vozilo marke „Pasat“ sive metalik boje kojim je upravljala osoba po imenu Hasib, u kojem su se pored istog nalazili Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel, da bi se po dolasku u mjestu Buje sastao sa Nuhanović Ibrahimom, Pezić Sanelom i osobom po imenu Hasib, gdje je ova lica predao Pezić Sanelu, koji je navedena lica mimo zvaničnih državnih prelaza Republike Hrvatske i Republike Slovenije preveo u Republiku Sloveniju, a potom u Italiju i za koji prevoz je Jasmin Mahmutović od osobe po imenu Hasib dobio 500,00 Eura.

2. Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel - zajedno -

U toku mjeseca septembra Nuhanović Ibrahim u društvu sa osobom po imenu Hasib organizovali prebacivanje pet državljana Republike Srbije Albanske

nacionalnosti porijeklom sa Kosova iz Srbije na teritorij BiH, a potom dalje u R Hrvatsku, nakon čega su sa ciljem daljeg prebacivanja ovih lica u zemlje EU, krajem septembra 2007. godine, angažovali njima poznato lice po imenu Jasmin Mahmutović da izvrši prijevoz ovih pet lica iz Zagreba (RH) do mjesta Buje u Istri (RH) i to tako da je Jasmin ova lica preuzeo svojim putničkim motornim vozilom marke „Mercedes“ reg. br. 968-K-400 u Zagrebu u ulici Knežija, a potom ih prevezao do mjesta Buje u Istri, nakon čega se sastao sa Pezić Sanelom i osobom po imenu Hasib u restoranu u blizini tunela Učka kod Rijeke (RH), kojom prilikom je od osobe po imenu Hasib dobio iznos od 500,00 Eura za izvršeni prijevoz, a koja lica je potom preuzeo Pezić Sanel radi njihovog daljnjeg prevođenja u Republiku Italiju.

3. Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel – zajedno -

Nakon što su Nuhanović Ibrahim u društvu sa osobom po imenu Hasib organizovali prebacivanje pet državljana Republike Srbije Albanske nacionalnosti porijeklom sa Kosova iz Srbije na teritorij BiH, a potom dalje u R Hrvatsku, nakon čega su sa ciljem daljeg prebacivanja ovih lica u zemlje EU, krajem septembra 2007. godine angažovali njima poznato lice po imenu Jasmin Mahmutović da izvrši prijevoz ovih pet lica iz Zagreba (RH) do mjesta Buje u Istri (RH) dana 29.10.2007. godine Nuhanović Ibrahim mobilnim telefonom pozvao Jasmina Mahmutovića i ponudio mu da izvrši prijevoz ovih lica do mjesta Buje u Istri (RH), na šta je Jasmin Mahmutović pristao, te je u dogovoreno vrijeme došao u Zagreb u naselje Dubrava kod obdaništa gdje je od Hadžikadunić Damira koji je svojim vozilom marke „Santana“, boje bjele kafe dovezao navedena lica, preuzeo mlđb. Veseli Artona, mlđb. Ruzdi Halima, Deltin Pashaja, Kingji Vilsona i Leare Pashaja, a potom troje ovih lica smjestio u unutrašnjost vozila, a dvojicu u prtljažnik svog putničkog motornog vozila, nakon čega je krenuo u pravcu mjesta Buje, odnosno mjesta gdje je i ranije dolazio prema uputama koje je dobijao od osobe po imenu Hasib, a nakon toga krenuo sa navedenim licima kroz vinograde kako bi ih doveo do mjesta gdje ih je trebao preuzeti Pezić Sanel, nakon čega su opaženi od strane policije Republike Hrvatske koji su lišili slobode navedenih pet lica, a lice po imenu Jasmin Mahmutović je uspio pobjeći, a prethodno je za navedeni prijevoz putem Western Uniona od sina Nuhanović Ibrahima - Nuhanović Husmira dobio iznos od 4.950 kuna koji je podigao u pošti u Zadru.

4. Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel zajedno sa više drugih osoba

Dana 13.01.2008. godine na teritoriji BiH u mjestu Srebrenik, Nuhanović Ibrahim dogovorio sa licima po imenu Pero i Kazimir državljanima R. Hrvatske da će izvršiti prijevoz, odnosno prebacivanje osam državljana Republike Turske, kurdske nacionalnosti preko teritorije BiH za čije je ilegalno prebacivanje ranije dogovoren ukupan iznos od 8.800,00 Eura, odnosno 1.100,00 Eura po osobi, a potom od Zagreba do Trsta u Republiku Italiju, a potom su se radi preciziranja daljnjih dogovora dana 15.01.2008. godine sastali na benzinskoj pumpi „Petrol“ koja se

nalazi na Koridoru 5C, da bi potom Nuhanović Ibrahim otišao u Zagreb odakle je kontaktirao Pezić Sanela da isti za prevoz navedenih osam lica angažuje njemu od ranije poznata lica po imenu Mirza Musić i Mirza Delić koji su potom u Zagrebu na adresi Srebrnjak 125 preuzeli osam navedenih lica koja su smjestili u svoja vozila i to vozilo Renault Clio reg. br. 752-E-736 i vozilo Renault 19 reg. br. 275-K-192 i potom ih odvezli do mjesta Buje u Istri R. Hrvatska, dok se cijelo vrijeme ispred njih u vozilu marke VW Golf 3, reg. br. 710-T-352 kretao Nuhanović Ibrahim i koja lica su potom N.N. osobe preuzele u šumi nadomak Buja i prevele mimo zvaničnog državnog prelaza R. Hrvatske i R. Slovenije u Sloveniju, dana 16.01.2008. godine, a za koju uslugu Musić Mirza i Delić Mirza nisu dobili ranije obećanu novčanu naknadu,

dakle,

Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel iz koristoljublja, kao pripadnici organizovane grupe ljudi koja je organizovana sa ciljem prebacivanja ilegalnih imigranata, učestvovali u više prebacivanja ovih lica preko teritorije BiH u druge države na koji način su omogućili licima koja nisu državljani države primateljice niti u njoj imaju stalni boravak da ostanu na području te države,

čime su,

radnjama opisanim pod tačkama 1., 2., 3. i 4. činjeničnog opisa optužnice, kao saizvršioци počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. KZ BiH i u vezi sa članom 54. KZ BiH,

pa ih Sud, na osnovu navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredaba članova 39., 42. i 48. KZ BiH,

O S U Đ U J E

Optuženog Nuhanović Ibrahima na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, a

optuženog Pezić Sanela na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina.

Na osnovu člana 56. KZ BiH, optuženima se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, i to:

Optuženom Nuhanović Ibrahimu počev od dana lišenja slobode **04.04.2008. godine pa nadalje**, a optuženom Pezić Sanelu počev od dana **15.04.2008. godine** pa do dana **13.06.2008. godine**, kada je optuženom ukinuta mjera pritvora.

Na osnovu člana 110. i člana 111. KZ BiH, Sud od optuženih oduzima imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, i to:

od optuženog Nuhanović Ibrahima novčanu protivrijednost iznosa od **17.660,00 Eura**, prema važećem kursu na dan oduzimanja,

od optuženog Pezić Sanela novčanu protivrijednost iznosa od **226,00 Eura** i **1.418,00 Hrvatskih Kuna**, prema važećem kursu na dan oduzimanja,

koja novčana sredstva su optuženi dužni platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel obavezuju se naknaditi troškove krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optužba

Optužnicom Tužilaštva BiH broj: KT-158/08 od 12.06.2008. godine, potvrđenom dana 16.06.2008. godine, Tužilaštvo BiH optužilo je Nuhanović Ibrahima, Pezić Sanela i Hadžikadunić Damira da su počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. KZ BiH.

Dana 28.11.2008. godine, razdvojen je postupak u odnosu na optuženog Hadžikadunić Damira obzirom da je isti sa Tužilaštvom BiH sklopio sporazum o priznanju krivnje. Nakon što je optuženi Hadžikadunić ispunio uslove iz navedenog sporazuma, Sud je dana 15.12.2008. godine isti prihvatio, a dana 16.12.2008. godine izrekao presudu kojom je optuženog oglasio krivim za počinjenje krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. KZ BiH, te mu izrekao uslovnu osudu kojom je optuženom utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, istovremeno odredivši da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 5 (pet) godina od pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Tokom dokaznog postupka tužilac je saslušao u svojstvu svjedoka Mahmutović Jasmina, Musić Mirzu, Delić Mirzu, Aličić Amira, Sejdović Tajipa, Babić Samira, Čampara Tirić Meritu i Hadžikadunić Damira, te vještaka Fazlagić Muamera. Osim toga, Tužilaštvo je na glavnom pretresu prezentiralo i u sudski spis uvelo sljedeću materijalnu dokumentaciju: Naredbu Granične policije Ministarstva sigurnosti BiH za pretres broj: 18.08.2-KU-9/08 od 04.04.2008. godine, zapisnik Granične policije Ministarstva sigurnosti BiH o pretresu stana i drugih prostorija broj: 18-08-02-329-1/08 od 04.04.2008. godine, potvrdu Centralnog istražnog ureda Granične policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-08-2-40/08 od 04.04.2008. godine, potvrdu Centralnog istražnog ureda Granične policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-08-2-41/08 od 04.04.2008. godine, punomoć izdatu od stranc Pezić Sanela na ime Nuhanović Ibrahima, u Tuzli dana 12.06.2007. godine, izvještaj broj: KU-09/08 sa podacima kriminalističke obrade lica Nuhanović Ibrahima, izvještaj Centralnog istražnog ureda o poduzetim mjerama i radnjama broj: 18-08-2-04-329/08 od 04.04.2008. godine, naredbu Centralnog istražnog ureda Granične policije za pretres broj: 18-08-2-KU-18/07 od 15.04.2008. godine, zapisnik Centralnog istražnog ureda Granične policije o pretresanju objekata i stvari broj: 18-08-2-KU-18-2/07 od 15.04.2008. godine, zapisnik Centralnog istražnog ureda Granične policije o pretresu osobe broj: 18-08-2-KU/18/07 od 15.04.2008. godine, potvrdu Centralnog istražnog ureda Granične policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-08-2-47/08 od 15.04.2008. godine, potvrdu Centralnog istražnog ureda Granične policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-08-2-47-1/08 od 15.04.2008. godine, punomoć data od strane Pezić Sanela na ime Nuhanović Ibrahima od 15.05.2007. godine, izvještaj Centralnog istražnog ureda Granične policije o poduzetim mjerama i radnjama broj: 18-08-2-04-329/08 od 15.04.2008. godine, Potvrdu Granične policije Ministarstva sigurnosti BiH o privremenom oduzimanju predmeta od Sejdović Tajipa broj: 18-08-2-48/08 od 23.05.2008. godine, uvjerenje Službe za zapošljavanje Tuzlanskog kantona broj: 2960/07 od 20.07.2007. godine, ljekarsko uvjerenje za vozača motornih vozila (Nuhanović Ibrahim) broj: 1946 od 21.07.2007. godine, potvrdu o podnesenoj prijavi – odjavi za penzijsko-invalidsko osiguranje (Nuhanović Ibrahim) od 27.07.2008. godine, odluku EDEKA COMERC-a o raskidu ugovora o radu za Nuhanović Ibrahima od 16.04.2008. godine, radnu knjižicu na ime Nuhanović Ibrahim izdatu 14.03.2007. godine u općini Sapna, dijagram transkripta razgovora osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, CD 1.1 – transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 35324301847463, CD 1.2 – transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 981973689, CD 1.3 – transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 35839900740967, CD 1.4 - transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 958575735, CD 1.5 - transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 35699001634438, CD 1.6 - transkripti razgovora za period od 13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, pregled razgovora za broj: 958575735, transkripti razgovora za period od

13.01.2008. godine do 28.01.2008. godine, Dijagram transkripta razgovora osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, ovjerenu kopiju naloga Županijskog suda u Zagrebu za primjenu mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora od 05.12.2008. godine, Ovjerenu kopiju naloga Županijskog suda u Zagrebu za primjenu mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora od 04.01.2008. godine, ovjerenu kopiju naloga Županijskog suda u Zagrebu za primjenu mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora od 08.01.2008. godine, ovjerenu kopiju naloga Županijskog suda u Zagrebu za primjenu mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora od 14.02.2008. godine, ovjerenu kopiju naloga Županijskog suda u Zagrebu za primjenu mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora od 07.03.2008. godine, original popratnog akta NCB Interpol Sarajevo od 30.05.2008. godine, ovjerenu kopiju kaznene prijave PU Vukovarsko-srijemske od 27.03.2008. godine (ovjereni transkript sažetaka telefonskih razgovora), dijagram telefonskih razgovora između osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, lica Mahmutović Jasmina i osobe pod imenom Hasib označen imenom "telefonski kontakt telefonskih brojeva u predmetu br. KU-18/07", dijagram telefonskih razgovora između osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, lica Mahmutović Jasmina, osobe pod imenom Hasib, licem Mirzom Delićem, te telefonski kontakti između osumnjičenog Hadžikadunić Damira i lica Sejdić Ekrem, te raznim licima iz R. Hrvatske označen imenom "telefonski kontakt telefonskih brojeva u predmetu br. KU-18/07", analizu i objašnjenje grafičkih prikaza veza telefonskih brojeva u predmetu br. KU-18/07, akt Centralnog istražnog ureda Granične policije broj: Pov. 18-08-2-329/07 od 29.05.2008. godine, uz jedan CD kao prilog, dopunu izvještaja Centralnog istražnog ureda Granične policije o krivičnom djelu i učiniocima broj: 18-08-2-329/08 od 08.05.2008. godine, dopunu analize i objašnjenja grafičkih prikaza veza telefonskih brojeva u predmetu KU-18/07, 11 (jedanaest) tool-ticketing listinga dostavljenih od strane BH Telecoma pov.broj: 07.0.2-9.24-98/08-1 od 30.01.2008. godine, 11 (jedanaest) tool-ticketing listinga dostavljenih od strane BH Telecoma pov.broj: 07.0.2-9.24-975/1-07 od 27.11.2007. godine, Tool-ticketing listinge dostavljenih od strane BH Telecoma pov.broj: 07.0.2-9.24-975/1-07 od 27.11.2007. godine, Tool-ticketing listinge dostavljenih od strane BH Telecoma pov.broj: 07.0.2-9.24-945/1-07 od 23.11.2007. godine, telefonske listinge dostavljene od strane Telecoma Srpske pov.broj: 1-02- CT-1039-2/07 od 30.11.2007. godine, Ovjerenu fotokopiju telefonskih listinga dostavljenih od strane HT Mostar broj: D-731-1/08 od 29.01.2008. godine, telefonske listinge dostavljene od strane HT Mostar broj: D-21081-1/07 od 28.11.2007. godine, telefonske listinge dostavljene od strane HT Mostar broj: D-21245-1/07 od 28.11.2007. godine, dijagram telefonskih poziva za događaj broj 7, krijumčarenje pet stranih državljana (tačka 3. optužnice), dopunu analize i objašnjenja grafičkog prikaza ceza telefonskih brojeva u predmetu br. KU-18/07, forenzičku analizu – očitavanje podataka sa mobilnih telefona i SIM kartica oduzetih prilikom pretresa objekata i osoba Nuhanović Ibrahima, Pezić Sanela i Hadžikadunić Damira, sačinjenu od strane F MUP-a – Federalne policije Sarajevo broj: 09-14/4-04-5-2593 od 19.05.2008. godine, Analizu - očitavanje podataka sa mobilnog aparata i SIM

kartica oduzetih od osumnjičenog Nuhanović Ibrahima i to mobilni aparat marke „Soni Erikson“ model D 750i ser. br. 356576004551205 sa ultra GSM karticom serijskog broja 39387 61000 32842 0361, mobilni aparat marke „Samsung“ model SGH E 250, ser. br. 353153019860451 sa ultra GSM karticom ser. br. 8938762020 12280400 7, pretplatničkog broja +38762280400, mobilni aparat marke „Nokia“ model 1110, ser. br. 3569890147292 sa ultra GSM BiH SIM karticom ser. br. 89387 62020 14130 365 0, pretplatničkog broja +38762235326, mobilni telefonski aparat marke „Nokia“ model 2110, ser. br. 358803009127031 sa ultra GSM BiH SIM karticom ser. br. 89387 62020 12137 498 6, mobilni telefonski aparat marke „Nokia“ model 2110, ser. br. 359399000136070 sa HEJ GSM BiH SIM karticom ser. br. 0300 06226 36663, pretplatničkog broja +38763933666, mobilni telefonski aparat marke „Motorola“ model C116, ser. br. 355215000365358, sa ultra GSM BiH SIM karticom ser. br. 89387 61000 32567 751 8, GSM BiH SIM kartica „HEJ“ ser. br. 8938703010 01091 5363F, GSM BiH SIM kartica „HEJ“ ser. br. 8938703010 010628529F, pretplatničkog broja +38763152852, GSM SIM kartica „VIP“ ser. br. 893859110209 0936 487 V02 – kao i navedeni mobiteli i SIM kartice, Analizu - očitavanje podataka sa mobilnog aparata i SIM kartica oduzetih od osumnjičenog Pezić Sanela, sa mobilnim telefonskim aparatom „Samsung“ model SGH E 720, serijskog broja 355288 006483954 sa ultra karticom pretplatničkog broja +38761960197 – kao i navedeni mobitel sa SIM karticom, Analizu - očitavanje podataka sa mobilnog aparata i SIM kartice oduzetih od osumnjičenog Hadžikadunić Damira, sa mobilnim telefonskim aparatom „Samsung“ model SGH M 330, serijskog broja 35713901992440101 sa ultra karticom br. +38762415090, mobilni telefon marke „Alcatel“ model VLE5, ser. br. 353039016662828 sa ultra GSM karticom br. +38761468921, SIM kartice BiH „HEJ“ br. +38763734726, GSM SIM kartice „tomato“ ser. br. 893859210704 0479 677 V03 i GSM BiH SIM kartice ultra pretplatničkog broja +38762396747 kao i navedeni mobiteli i SIM kartice, Tumačenje – prevođenje sadržaja poruka od vještaka Čampara-Tirić Merite, a sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica, privremeno oduzetih od optuženog Hadžikadunić Damira, Grafički prikaz novčanih transakcija između osumnjičenog Hadžikadunić Damira i lica Topić Pere, Aldine Redžić i dr., te između osumnjičenih Nuhanović Ibrahima i Pezić Sanela sa licima Mahmutović Jasminom, Nuhanović Husmirom i dr., Analizu i objašnjenje grafičkog prikaza veza novčanih transakcija, Posebni izvještaj Ministarstva unutrašnjih poslova PU Vukovarsko-srijemske broj: 511-15-04/5-13/2-KU-21/08 od 02.04.2008. godine, dopis Hrvatskih pošta DD – Zagreb, u prilogu čega su 22 potvrde o primitku novca preko Western Uniona, 11 (jedanaest) ovjerenih kopija uplatnica Hrvatskih pošta, dopis Državne agencije za istrage i zaštitu broj: Pov.br. 17-03/1-04-3-123/08 od 16.04.2008. godine, Uplatno-isplatne naloge, evidentirane kod "TENFORE" d.o.o. Sarajevo, uplatno-isplatne naloge, evidentirane kod "Raiffeisen bank" d.d. Sarajevo, Zapisnik Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog broj: KT-158/08 od 27.03.2008. godine, Izvod iz kaznene evidencije Centra javne bezbjednosti Doboj za osobu Hadžikadunić Damir, broj: 11-02/4-234.3-508/08 od

03.04.2008. godine, Zapisnik Granične policije o prepoznavanju osoba broj: 18-08-2-04-329/08 od 08.05.2008. godine, Foto-dokumentaciju Centralnog istražnog ureda Granične policije o pretresu stana od 26.03.2008. godine, Izvještaj Granične policije o poduzetim mjerama i radnjama broj: 18-08-2-04-329/08 od 26.03.2008. godine, Obradu osumnjičene osobe Hadžikadunić Damir od 26.03.2008. godine, Potvrdu Granične policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-08-2-04-23/08 od 26.03.2008. godine, Naredbu Centralnog istražnog ureda Granične policije za pretres prostorija, osoba i stvari i privremeno oduzimanje predmeta broj: 18-08-2-KU-9/08 od 26.03.2008. godine, Zapisnik Granične policije o pretresanju objekata i stvari broj: 18-08-2-04-329/08 od 26.03.2008. godine, Zapisnik Granične policije o pretresu osobe broj: 18-08-2-04-329/08 od 26.03.2008. godine, Zahtjev za pomoć Tužilaštva BiH upućen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske broj: KT-158/08 od 22.04.2008. godine, Dopis NCB Interpola Sarajevo broj: 16-3-04-4-IP-E-IM-2472/08-10 od 12.05.2008. godine, u prilogu čega je dostavljena dokumentacija u predmetu Ekrem Sejdić i drugi, Zapisnik Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog broj: KT-158/08 od 16.04.2008. godine, Potvrdu Federalnog zavoda za mirovinsko-invalidsko osiguranje Mostar br.03/2-1-3365 od 05.06.2008. godine na ime osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, Uvjerenje o podacima registrovanih u matičnoj evidenciji Zavoda za enzijsko/mirovinsko osiguranje Mostar, Kantonalna administrativna služba Sarajevo br. 01154 od 23.05.2008. godine, Grafički prikaz telefonske komunikacije između svjedoka Sejdović Taipa i osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, Ovjerenu fotokopiju izvještaja MUP-a Republike Hrvatske – Policijska uprava Istarska Policijska postava Buzet br. 511-08-24 od 15. siječnja 2008. godine, Ovjerenu fotokopiju MUP-a Republike Hrvatske – Policijska uprava Istarska Sektor kriminalističke policije br. 511-08-11-VT-46/08.S.M. od 17. siječnja 2008. godine, Dopis MUP-a R. Hrvatske ravnateljstva policije – Uprava KRIM policije – Odjel za međunarodnu policijsku saradnju NCB Interpol Zagreb br. 511-01-37/1-11-1462/08.IP1-1462 od 20.05.2008. godine, Dopis Ministarstva sigurnosti NCB Interpol Sarajevo br. 16-3-04-4-IP-I-IM-2513-10 od 30.05.2008. godine, Izvještaj o zaticanju MUP-a R. Hrvatske PU Istra - PP Buje br. 511-08-22/3-K-505/2007 od 29. listopada 2007. godine, Zapisnik Republike Slovenije – Ministarstva za notrenje PU Koper Postaja Mejne policije Sočerga, Številka: 2253-13/2007 (3b623-14) od 04.10.2007. godine, Službenu zabilješku MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-5-6/149-2007 od 04. listopada 2007. godine, Izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-76/302-2007 od 30. listopada 2007. godine na ime mldb. Rushid Halimi, Izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje na ime mldb. Rushid Halimi, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenika mldb. Rushid Halimi br. 511-08-22/1-5-6/159-2007 od 30. listopada 2007. godine, FCO lične karte na ime mldb. Halimi Rushid, Službena zabilješka MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-P-6/149-2007 od 04. listopada 2007. godine, Izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-76/301-2007 od 30. listopada 2007. godine na ime mldb. Arton Veseli, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenika mldb. Arton Veseli br. 511-08-22/1-

5- 6/159-2007 od 30. listopada 2007. godine, FCO lične karte na ime mlđb. Veseli Arton, izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-76/300-2007 od 30. listopada 2007. godine na ime Leart Pashaj, Zapisnik o ispitivanju Leart Pashaja br. 511-08-22/1-P-6/159-2007 od 30. listopada 2007. godine PU Buje, izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br. 511-08-22/1-76/299-2007 od 30. listopada 2007. godine na ime Deltin Pashaj, Zapisnik o ispitivanju Deltin Pashaja br. 511-08-22/1-P-6/159-2007 od 30. listopada 2007. godine PU Buje, izvješće o uhićenju i dovođenju MUP-a R. Hrvatske PU Istarska PP Buje br.511-08-22/1-76/298-2007 od 30. listopada 2007. godine na ime Vilson Kingji, Zapisnik o ispitivanju Vilson Kingji br. 511-08-22/1-P-6/159-2007 od 30. listopada 2007. godine PU Buje, Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka Prekršajnom sudu u Umagu podnesen od strane PU Istarske PP Buje br. 511-08-22/1-P-6/159-2007 od 29. listopada 2007. godine, Rješenje R. Hrvatske – Prekršajnog suda u Umagu Posl.: br. I-J-1375/07-5, Foto dokumentaciju Ministarstva sigurnosti – Granične policije od 17.04.2008. godine na ime osumnjičenog Pezić Sanela, foto dokumentaciju Ministarstva sigurnosti – Granične policije od 18.04.2008. godine na ime osumnjičenog Nuhanović Ibrahima, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Nuhanović Ibrahima izdata od MUP-a TK Policijska uprava Kalesija PS Sapna br. 08-02/5-4-04.7- 682/08 od 04.04.2008. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Pezić Sanela izdatu od MUP-a PU Kalesija br. 08-02/5-1-04.7-859/08 od 16.04.2008. godine, Dijagram koji označava transkripte razgovora osumnjičenog Damira Hadžikadunića sa licima Knežević Dragoslavom, Spahić Ahmetom i Sejdić Ekremom za period od 07.12.2007. do 17.12.2007. godine, sedam CD-ova (označeni brojevima od 1 - 7) na kojima se nalaze snimljeni razgovori Kazimira Ivančevića (1 CD-e), Pere Topića (4 CD-a), Damira Hadžikadunića (2 CD-a) sa pisanim ispisom popisa razgovora za broj telefona koji je koristio lice Kazimir Ivančević 35397301803298, telefon koji je koristilo lice Pero Topić 35699001633771, telefon koji je koristio osumnjičeni Hadžikadunić Damir broj: 35837700497745 i broj: 922048245 i telefone koje je koristilo lice Pero Topić 3589900740967, broj: 35837800037251 i broj: 35623700804841, Transkripte razgovora za period od 07. do 17.12.2007. godine, Dijagram transkripta razgovora osumnjičenog Damira Hadžikadunića sa licem Sejdić Ekremom za vremenski period od 11. do 19.12.2007. godine, Transkripte razgovora za period od 11. do 19.12.2007. godine.

U završnoj riječi Tužilac je istakao da je izvedenim dokazima u potpunosti dokazano da su optuženi Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 1. KZ BiH, te je zatraženo da ih Sud oglasi krivim i kazni po zakonu. Tužila je posebno istaklo da se iz iskaza vještaka Fazlagić Muamera može zaključiti koju protivpravnu imovinsku korist su optuženi stekli činjenjem krivičnog djela i to, optuženi Nuhanović Ibrahim 5.800,00 Eura, dok je na ime njegovog sina Nuhanović Husmira preko transakcijskih računa prebačeno 11.860,00 Eura, što ukupno iznosi 17.660,00 Eura, a optuženi Pezić Sanel

1.1418,00 Hrvatskih kuna i 226,00 Eura. Predložio je da se pribavljena imovinska od optuženih oduzme na osnovu člana 110. i 111. KZ BiH.

2. Odbrana

Odbrana optuženog Nuhanović Ibrahima je tokom dokaznog postupka saslušala svjedoka Mahmutović Jasmina, optuženog u svojstvu svjedoka u vlastitom predmetu, te uložila zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Musić Mirze broj: KT-158/08 od 19.05.2008. godine.

Odbrana optuženog Nuhanovićća je u završnoj riječi istakla prigovor zakonitosti dokaza Tužilaštva BiH pribavljenih od nadležnih organa Republike Hrvatske, ističući da se radi o dokazima koji su pribavljeni protivno odredbama ZKP-a BiH. Takođe, istaknut je i prigovor relevantnosti dokaza koje je Tužilaštvo BiH uložilo na glavnom pretresu dana 22.06.2009. godine, i to: zahtjeva za pomoć Tužilaštva BiH upućen prema Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske broj: KT-158/08 od 22.04.2008. godine, dopisa NCB Interpolu Sarajevo broj: 16-3-04-4-IP-E-IM-2472/08-10 od 12.05.2008. godine i zahtjev Županijskog suda u Osijeku upućen Tužilaštvu BiH za preuzimanje kaznenog progona broj: KIO-US-5/08 od 09.05.2008. godine, za koje tvrdi da nisu bili u sklopu optužnice već su naknadno uloženi. Predložila je da se optužba odbije iz razloga propisanih članom 283. tačka a) i d) ZKP BiH, ističući da se činjeničnim dijelom optužnice optuženima na teret stavlja organizovanje prevoza iz Zagreba do Istre (R. Hrvatska), što znači da je mjesto izvršenja u Republici Hrvatskoj pa je u skladu s tim R. Hrvatska mjesno nadležna zemlja za preduzimanje krivičnog gonjenja, ili da se optuženi oslobodi od optužbe iz razloga propisanih članom 284. tačka c) ZKP BiH, istaknuvši pri tom da dokazi Tužilaštva BiH nisu prikupljeni u skladu sa članom 10. ZKP BiH.

Odbrana optuženog Pezić Sanela izvela je dokaze saslužanjem drugooptuženog u svojstvu svjedoka, te kao materijalni dokaz uvela zapisnik Centralnog istražnog ureda Granične policije o prikupljanju iskaza od osumnjičenog Pezić Sanela broj: KU-18/08 od 15.04.2008. godine.

Branilac drugo optuženog je u svojim završnim riječima istakao da Sud BiH nije bio nadležan da vodi ovaj krivični postupak s obzirom da su radnje izvršenja krivičnog djela, prema optužnici, preduzete u Republici Hrvatskoj. Predložio je da se optužba odbije zbog mjesne nenadležnosti Suda BiH.

Prvooptuženi i drugooptuženi su se u potpunosti složili sa završnim riječima svojih branilaca.

3. Relevantno pravo

Član 250. stav 2. KZ BiH: "Ko kao pripadnik zločinačke organizacije učini krivično djelo propisano zakonom BiH za koje se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina."

Član 189. stav 1. KZ BiH: "Ko iz koristoljublja prevede preko državne granice jedno ili više lica koja ne ispunjavaju uslove za zakoniti ulazak preko državne granice ili ko omogući drugome nedozvoljeni prelazak granice kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina."

Konvencija ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminala.

Protokol protiv krijumčarenja imigranata kopnenim, morskim i vazdušnim putem kojim se dopunjuje konvencija ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminala.

Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu ("Službeni glasnik BiH" br. 29/03 i 04/04).

4. Pravni standardi

- a) **Standard dokazivanja:** Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard "dokaza van razumne sumnje". Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih se pouzdano može zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.
- b) **Pravo na odbranu:** Sud konstatuje da su optuženi u toku cijelog postupka imali braniocce i koristili mogućnost da predlažu i izvode dokaze. Svi dokazi na koje se Sud poziva izvedeni su na javnoj raspravi. Optuženi je imao priliku da ispita i ospori sve predložene dokaze.
- c) **Razmatranje i ocjena dokaza:** Sud je razmotrio i cijenio sve izvedene dokaze ali se u presudi bazirao samo na one koji su relevantni za donošenje odluke, te je obrazložio i iznio zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku. Sud podsjeća da član 15. ZKP BiH predviđa princip slobodne ocjene dokaza, što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi a priori određivala vrijednost pojedinih dokaza. Uspostavljajući ovaj princip, zakonodavac je dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

5. Ocjena dokaza

Nakon ocjene svih dokaza, Sud je našao da su optuženi Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel kao saizvršiooci počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom krijumčarenje osoba iz člana

189. stav 1. u vezi sa članom 54. KZ BiH, a na način kako je to opisano u činjeničnom dijelu optužnice.

Specifičnost krivičnog djela organizirani kriminal ogleda se u činjenici što ova inkriminacija podrazumijeva postojanje zločinačke organizacije odnosno organizirane grupe ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna. Za počinioca krivičnog djela krijumčarenje osoba, zakonodavac je u članu 189. stav 1. KZ BiH propisao kaznu zatvora u rasponu od šest mjeseci do pet godina.

Sud posebno ukazuje da za postojanje krivičnog djela organizovani kriminal nije neophodno da članovi grupe međusobno poznaju jedni druge, kao ni da su neposredno dogovorili zajedničko djelovanje u istom cilju. Naime, obilježja ovog krivičnog djela postoje i u slučaju da članovi grupe ne poznaju jedni druge ukoliko kod svakog pojedinačno postoji svijest da se zajednička djelatnost sa istim ciljem odvija zahvaljujući njihovom pojedinačnom djelovanju.

Na osnovu dokaza koje je izveo tužilac Sud zaključuje da su optuženi duži vremenski period, u vremenskom kontinuitetu, preduzeli više radnji krijumčarenja stranih državljana sa ciljem da ih iz njihovih matičnih zemalja (Srbije i Albanije) preko BiH i Hrvatske prebace u zemlje Evropske Unije (Italiju), znajući da učestvuju u lancu lica koja djeluju sa istim ciljem. Ovakav zaključak Sud temelji, prije svega, na transkriptima presretnutih telefonskih razgovora (dokazi koje je tužilac pribavio putem međunarodne pravne pomoći od nadležnih organa Republike Hrvatske), te iskaza svjedoka Mahmutović Jasmina, Hadžikadunić Damira i Delić Mirze, saslušanih tokom glavnog pretresa. Iz navedenih dokaza jasno proizilazi da su optuženi Nuhanović i Pezić bili članovi organizirane grupe ljudi koja je radi sticanja materijalne koristi organizirala krijumčarenja stranih državljanja u zemlje zapadne Evrope.

Iz pomenutih presretnutih razgovora proizilazi da je pripadništvo ovoj zločinačkoj organizaciji, pored optuženih, uzelo više lica (Hasib Mehić, Pero Topić, Kazimir Ivančičević, Ivan Prančević, Ekrem Sejdić, Damir Hadžikadunić, Kemal Durakovac, Jure Glavaš i drugi), koja su imala jasno podijeljene uloge prilikom "transporta" i smještaja migranata iz Republike Srbije i Republike Turske prema zemljama zapadne Evrope. Tako iz presretnutih razgovora između optuženog Nuhanovića i osobe po imenu Pero Topić jasno se prepoznaje planiranje i organizovanje prebacivanja ilegalnih migranata. U jednom takvom razgovoru, između ostalog, optuženi Nuhanović preko broja telefona 38766296312, govori Peri Topiću na broj telefona 958575735: *"dečki neće raditi dok ne dobiju novce unaprijed, a ni za onih 8 im nisam ništa dao"*, na što Pero odgovara *"ja ću im dati 1000 odmah kada krenu i imam jednog svog momka koji ima kamiončić."*

Postojanje organizovane grupe proizilazi i iz zapisnika Tužilaštva BiH o ispitivanju optuženog Pezić Sanela od 16.04.2008. godine. Tom prilikom optuženi je izjavio da je uglavnom radio sa Nuhanović Ibrahimom a da je, kako je on shvatio organizaciju, Mehić Hasib bio zadužen za prevoz ljudi iz BiH do Hrvatske, dok je Ibro preuzimao prevoz od Hrvatske pa dalje. Optuženi je istakao da su oni bili u dogovoru, te da je Mehić Hasib imao vezu sa ljudima na Kosovu, odakle je i povlačio ove osobe.

Kada su u pitanju pojedinačne tačke optužnice, Sud je našao da je Tužilaštvo izvedenim dokazima van razumne sumnje dokazalo da su optuženi počinili krivična djela na način kako je to opisano po tačkama optužnice. Svjedok Mahmutović Jasmin je tako detaljno pojasnio na koji način, preko koga i zašto je pristao da vrši prevoz ilegalnih migranata, te od koga je sve dobijao upute da preuzme osobe koje su ilegalno prešle granicu, gdje ih je preuzimao, kuda i kako vozio, kome ih je predavao, te za koji iznos je obavljao ovakve prevoze. Ovaj svjedok je naveo da je "posao" sa ilegalnim migrantima radio ukupno četiri puta, i to zajedno sa Mehić Hasibom, Nuhanović Ibrahimom, Hadžikadunić Damirom i Pezić Sanelom, a na način da je svojim putničkim motornim vozilom marke "Mercedes" prevozio najčešće pet osoba od Zagreba do mjesta Buje u Istri, R. Hrvatska. Svjedok je istakao da je zbog teške materijalne situacije prihvatio ponudu Mehić Hasiba da za 100 eura po osobi prevozi ilegalne migrante, te je tokom mjeseca septembra 2007. godine, u dva navrata prevezao po pet osoba od Zagreba do mjesta Buje u Istri (tačka 1. i 2. optužnice). Svjedok je pojasnio da je u ova dva navrata, u dogovoru sa Mehić Hasibom, u Zagrebu, kod kafića "Kult" u ulici Knežija, preuzimao po pet ljudi, dvojicu manjih smještao u gepek svog vozila te ih prevezao do mjesta Buje u Istri, gdje bi ga, kako navodi, sačekao Pezić Sanel koji bi dalje ilegalne migrante prevodio prema Italiji kroz Republiku Sloveniju, što je bila njegova uloga. Svjedok je posebno istakao da ga je Mehić Hasib tokom puta često pozivao na telefon odnosno da ga je pratio svojim putničkim motornim vozilom "Pusat", u kojem su pored njega bili i optuženi Nuhanović Ibrahim odnosno Pezić Sanel, koje osobe je svjedok identifikovao tokom saslušanja na glavnom pretresu. Svjedok je objasnio da su mu Mehić, Nuhanović i Pezić rekli da ga prate iz razloga kako bi mu "očistili" put odnosno da paze na policiju. Optuženi Nuhanović Ibrahim je tokom svog iskaza u konceptu odbrane, sam potvrdio da je u zadnje dvije godine nekoliko puta prolazio kroz tunel Učka koji se nalazi na potezu između Zagreba i mjesta Buje u Istri. Nadalje, svjedok Mahmutović je istakao da ga je dana 29.10.2007. godine kontaktirao optuženi Nuhanović i pitao da li bi prevezio "drva", što je prema svjedoku bila šifra za ilegalne migrante, na što je pristao, ali pod uslovom da mu se novac pošalje unaprijed, pa je tako preko Western Union-a od sina optuženog Nuhanović Ibrahima, Nuhanović Husmira, zaprimio iznos od 750,00 eura. Svjedok je prilikom iskaza pojasnio da su se Nuhanović i Mehić u međuvremenu posvađali, te mu je Nuhanović direktno ponudio posao i veću cijenu za prevoz odnosno 150,00 eura po osobi. Svjedok je naveo kako je od optuženog Nuhanovića dobio broj telefona Hadžikadunić Damira sa uputom da istog kontaktira pošto dođe u Zagreb, što je i učinio, te se sa Hadžikadunićem sastao kod obdaništa u naselju Dubrava, a

tom prilikom, kako je opisao, Hadžikadunić mu je dovezao pet ljudi koje je po uputama optuženog Nuhanovića smjestio u svoje vozilo na način da su dvije osobe bile u gepeku, te ih na taj način prevezao do mjesta Buje, odnosno do vinograda prije Buja, ostavio ih na staro mjesto gdje je uvijek ostavljao ljude, a sve kako bi ih optuženi Pezić Sanel preuzeo i vodio dalje prema Italiji. Svjedok je istakao da ga je prije predaje sačekala policija kojoj je u prvi mah uspio pobjeći, ali je kasnije uhvaćen na tunelu Učka te procesuiran u R. Hrvatskoj.

Iskaz ovog svjedoka u suglasnosti je sa već pomenutim iskazom optuženog Pezić Sanela datog u svojstvu osumnjičenog u Tužilaštvu BiH dana 16.04.2008. godine. Tako je optuženi Pezić potvrdio da mu je momak po imenu Jasmin nekoliko puta dovozio ljude, a da je u kontaktu sa Ibrom saznao da ilegalne migrante uglavnom i dovozi Jasmin, ostavljajući ih uvijek na istom mjestu, a on ih potom preuzima i vodi dalje prema Italiji. Optuženi Pezić je detaljno opisao svoju ulogu i svoj dio posla u prebacivanju ilegalnih migranata, istaknuvši da se sa Nuhanović Ibrahimom dogovorio oko cijene, koja je iznosila 200 eura po osobi, s tim da se to odnosilo samo na osobe koje bi uspjele preći do Italije. Osim toga, optuženi Pezić je prilikom saslušanja u Tužilaštvu istakao da mu je na početku, prvom prilikom, put pokazao Nuhanović Ibrahim, da se kroz R. Sloveniju pješaći dvije noći dok se preko dana odmara, te da se nakon obavljenog posla on uvijek vraćao kući i čekao eventualni dogovor sa Nuhanovićem kako bi radili dalje, naglasivši da je ilegalnih migranata, uglavnom albanaca, bilo mnogo i da se moglo raditi bukvalno svaki dan. Optuženi je još naveo da bi on ove ljude doveo do mjesta Tinjani, u Italiji, u neposrednoj blizini Trsta, potom bi javio Nuhanoviću da je sve u redu, nakon čega bi ga nazvao nepoznati glas albanskog naglaska tražeći da razgovara sa nekim od lica, vjerovatno kako bi se uvjerio da je sve u redu, a nakon čega bi ljudi odlazili sami prema Trstu. Svjedok je istakao da je to bio ustaljeni način prevođenja ilegalnih migranata.

Prethodne navode potvrdio je i Hadžikadunić Damir koji je tokom glavnog pretresa u ovom predmetu sa Tužilaštvom BiH sklopio sporazum o priznanju krivnje, te se obavezao dati iskaz u svojstvu svjedoka Tužilaštva. Tako je Hadžikadunić istakao da je tokom 2007. godine boravio u Zagrebu, gdje je radio za Peru Topića, u smislu da je iznajmio stan i primao osobe koje nisu imale pravo boravka u R. Hrvatskoj, odnosno koje nisu legalno prelazile granicu. Hadžikadunić je istakao da je osoba po imenu Hazir bila glavna u organizaciji, da su njemu ilegalni migranti plaćali kada bi prešli u Italiju a potom bi on plaćao ostalima iz organizacije. Hadžikadunić je tako istakao da ga je krajem oktobra mjeseca (tačka 3. optužnice) nazvao Hazir i rekao da zna osobu po imenu Ibro koja će uraditi prevoz, nakon čega je primio poziv od ove osobe, koja se i predstavila kao Ibro te pitala „ima li šta za njega“. Svjedok dalje navodi da se, nakon što je Ibro dao adresu, pojavio momak po imenu Mahmutović Jasmin koji je tokom njihovog susreta kontaktirao telefonom svog šefa oslovljavajući ga sa "Ibro" i kojem je on (Hadžikadunić) dovezao pet osoba kako bi ih Mahmutović vozio dalje. Svjedok je istakao da je Mahmutović "pao" tokom ove ture.

Nadalje, iz izvještaja o zaticanju policijske postaje Buje broj: 511-08-22/3-K-505/2007 od 29.10.2007. godine proizilazi da je dana 29.10.2007. godine, temeljem plana policijske postaje Buje, u vinogradima kod mjesta zvanog "Grando" provedena operativno-taktička radnja "Zasjeda", kada u 19,30 sati u vinograd stiže vozilo marke "Mercedes", srebrne boje, registarskih oznaka 968-K-400, bosansko-hercegovačkih nacionalnih oznaka, koje vozilo se parkiralo a iz kabine istog izašao vozač i još tri osobe, nakon čega je vozač otvorio prtljažnik iz kojeg su izašle još dvije osobe, te su se svi zajedno uputili prema jednom šumarku, pri čemu su ih policijski službenici pokušali zaustaviti, ali su se isti razbježali i to pet osoba je pobjeglo u vinograd dok je vozač pobjegao u vozilo, isto upalio i pobjegao iz vinograda u pravcu Buja. Iz izvješća proizilazi da se potom pristupilo pretrazi terena te je u vinogradima pronađeno pet osoba i to: Vilson Kingji, Deltin Pashaj, Leart Pashaj, mldb. Arton Veseli i mldb. Halimi Ruzhdi, za koja lica je identifikacijom utvrđeno da su albanske nacionalnosti.

Takođe, iz zapisnika Granične policije BiH o prepoznavanju osoba broj: 18-08-2-04-329/08 od 08.05.2008. godine, proizilazi da ja Mahmutović Jasmin, nakon što je prethodno opisao osobu, prepoznao Hadžikadunić Damira kao osobu pod rednim brojem 3, od koje je u Zagrebu preuzeo ukupno pet ilegalnih migranata, a na način kako je to već opisao u svom iskazu.

Svjedok Delić Mirza je tokom saslušanja na glavnom pretresu takođe decidno opisao na koji način je učestvovao u krijumčarenju ilegalnih migranata. Tako je svjedok istakao da je optuženog Pezić Sanela upoznao preko osobe pod nadimkom "Pajdo", te da je zbog teške materijalne situacije prihvatio posao koji mu je ponudio Sanel, pa su tako u septembru mjesecu 2007. godine, krenuli put Hrvatske. Tokom puta, kako navodi svjedok, Pezić mu je objašnjavao da se radi o prebacivanju stranih državljana bez pasoša, uglavnom albanaca, turaka i kurda, da se pješaci iz R. Hrvatske kroz R. Sloveniju do Italije, a kada su došli u mjesto Buje, Sanel mu je rekao da su ljudi "pali" i da će se morati vratiti nazad, te da je u povratku Sanel stalno kontaktirao neke osobe spominjući Jaska, Ibru i "Lopova". Tom prilikom, Pezić mu je rekao da je isti posao već radio sa Ibrom i "Lopovom", te da mu je "Lopov" ostao dužan mnogo novca. Svjedok je dalje naveo kako ga je Sanel nazvao u oktobru mjesecu, tvrdeći da sada ima siguran posao, te su se ponovo zaputili u R. Hrvatsku, a u međuvremenu je kontaktirao sa nekim govoreći da se ljudi istovare na staro mjesto, međutim, kako svjedok ističe, po dolasku u Buje Sanel je primjetio da nešto nije u redu i da ima puno policije pa su se vratili do Zagreba. Naknadno su saznali da je prije njihovog dolaska "pao" Jasko te je zbog toga bilo puno policije. Svjedok je potom istakao kako je sa Sanelom još nekoliko puta išao u R. Hrvatsku i da su uvijek imali problema naći vozača s obzirom da je Jasko uhapšen, te je naglasio da je tokom zadnjeg puta, krajem mjeseca novembra, sam uhapšen i kažnjen uvjetno bez ikakvih zabrana.

Opisujući okolnosti vezane za tačku 4. optužnice, svjedok Delić Mirza ističe da ga je početkom januara 2008. godine ponovo kontaktirao optuženi Pezić i pitao da li bi mogao naći nekog vozača, nakon čega on angažuje prijatelja Musić Mirzu. Tako je polovinom januara 2008. od Sanela dobio 500 eura da sebi i Mirzi naspe gorivo, kupi telefonske kartice, te da imaju za putarinu. Svjedok je istakao da su i on i Musić Mirza imali putnička motorna vozila marke "Renault", da su se na prvoj benzinskoj pumpi u R. Hrvatskoj sastali sa Sanelom i još nekim čovjekom, dobili adresu na kojoj se nalaze ilegalni migranti, te krenuli prema Zagrebu. Svjedok je potom naveo da ga je po dolasku u Zagreb nazvala nepoznata osoba i preko telefona vodila do kuće u kojoj su se nalazili ilegalni migranti. Svjedok je posebno istakao da su mu rekli kako se na toj adresi nalazi osam osoba, ali je po ulasku u kuću zatekao mnogo više, procjenjujući da ih je bilo oko 40 (četrdeset), te da su svi bili turski državljani. Nakon što je nazvao Sanela, te nakon što mu je ovaj rekao da odabere osam ljudi, on je Musić Mirzi "predao" četvoricu dok je četvoricu smjestio u svoje vozilo te su se tako zajedno uputili prema mjestu gdje su trebali dovesti ove osobe, a sve po uputama optuženog Pezić Sanela. Svjedok je potom naveo da je nakon dolaska na određeno mjesto, ljudima rekao da se sklone u šumu, istaknuvši kako misli da ih je Sanel preuzeo dalje jer mu je isti rekao da ga sačeka kako bi se zajedno vratili u BiH. Na kraju svog iskaza, svjedok Delić Mirza je istakao da je od 500 eura koje je dobio od Sanela njemu ostalo samo 50 eura, da je 50 eura dao Musić Mirzi za gorivo, kako bi se vratio nazad, te da obećanog novca uopšte nije bilo, objašnjavajući da je on lično zvao Ibru koji mu je rekao da takođe čeka pare od "Alija". Svjedok je istakao da je on, ponovo lično, nazvao "Alija" s obzirom da je živio u Njemačkoj i da zna njemački jezik, te pitao za novac, na što mu je ovaj odgovorio da roditelji prebačene djece nisu zadovoljni načinom prebacivanja odnosno da su išli tri dana, čak i preko rijeke, te da im neće platiti.

Navedeni iskaz ovog svjedoka potvrđuju i sadržaji CD-ova odnosno transkripata presretnutih telefonskih razgovora. Naime, vještak Fazlagić Muamer je tokom saslušanja na glavnom pretresu, između ostalog, izvršio i reprodukciju audio zapisa snimljenih telefonskih razgovora preko nadziranih telefona, a po osnovu naloga Županijskih sudova u R. Hrvatskoj o poduzimanju mjera nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora. Iz ovih audio zapisa proizilazi kada i kako je optuženi Nuhanović kontaktirao osobe koje su zajedno sa njim učestvovala u organiziranom prebacivanju ilegalnih migranata. Tako iz razgovora između Pere Topića i Nuhanović Ibrahima od 15.01.2008. godine u 11:27 sati, proizilazi dogovor o sastanku ovih lica, prilikom čega Pero Topić preko broja telefona: 35839900740967 govori Nuhanović Ibrahimu na broj telefona: 38766296312 *da ga čekaju na silazu sa autoputa Osijek - Đakovo na Kopanici*. Istog dana u 14:21 sati, zabilježen je razgovor između Kazimira Ivančičevića (broj telefona: 35699001634438) i Nuhanović Ibrahima (broj telefona: 958542159) u kojem Nuhanović kaže Ivančičeviću "*ovo je natovareno*", a nakon 15 minuta, tačnije u 14:34 sati zabilježen je razgovor između Kazimira Ivančičevića (broj telefona: 35550501444342) i Pere Topića (broj telefona: 919715326) u kojem Pero govori Kazimiru *da je Hajdaru poslao poruku na oba broja te mu rekao da je sve u redu*,

da su uzeli osmicu i da putuju. U 18:23 sati zabilježen je razgovor između Nuhanovića i Topića u kojem Nuhanović govori *da je sve u redu, da je istovario, te da bi sutra naveče trebalo ići dalje.*

Vežano za navode svjedoka Delić Mirze da nije dobio obećani novac, te da je kontaktirao sa izvjesnim "Alijem", dana 19.01.2008. godine, u 09:16 sati, zabilježen je razgovor između Pere Topića (broj: 35324301847463) i Nuhanović Ibrahima (broj: 38766296312), u kojem Pero govori Nuhanoviću *da će sutra donijeti 500-600 eura da bar nešto može dati dečkima a da će u ponedjeljak donijeti ostalo, te kako porodica od ove četvorice neće da plati jer su navodno išli u vodu do grla.* Takođe, dana 25.01.2008. godine, u 17:31 sati, zabilježen je razgovor između Pere Topića (broj: 958575735) i Nuhanović Ibrahima (broj: 38766296312) u kojem Nuhanović govori Topiću *da je zvao ovoga ali mu je rekao da neće nikada poslati pare jer ti nećeš dalje da radiš, te da mu momci probiše glavu i da je ovaj njegov pričao sa njim na njemačkom, te mu se i predstavio kao Delić Mirza, a sada on traži moje ime, kao interesuje ga šef.*

Dakle, iz gore navedenih dokaza jasno proizilazi da su optuženi Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel u svojstvu saizvršilaca na odlučujući način doprinijeli činjenju krivičnog djela krijumčarenje osoba, predstavljajući pri tom bitnu kariku u prebacivanju ilegalnih migranata preko teritorije više zemalja, a prema zemljama Evropske unije, te su za ove radnje primali novac i tako sticali protivpravnu imovinsku korist.

Sud je pažljivo cijenio iskaze optuženih, m saslušanih u svojstvu svjedoka, ali ih nije prihvatio zaključujući da su neuvjerljivi i nelogični, te sračunati na izbjegavanje krivične odgovornosti. Sud posebno ukazuje na konfuziju u iskazu optuženog Pezića prilikom unakrsnog ispitivanja.

Na osnovu ovih, kao i ostalih dokaza koje je Sud razmatrao pojedinačno i u međusobnoj vezi, utvrđeno je da su optuženi Nuhanović Ibrahim i Pezić Sanel, kao pripadnici organizovane grupe ljudi, u sklopu koje je zasigurno bilo još nekoliko osoba, koja je evidentno djelovala u određenom vremenskom periodu (periodu 2007. i dijelom 2008. godine), u sferi zajedničkog djelovanja, dijelom definisanim ulogama i doprinosom, djelovali sa jasnim ciljem učinjenja krivičnihopravnih radnji krivičnog djela krijumčarenje osoba. Planirane radnje u konačnosti su se i realizovale u više istovrsnih krivičnihopravnih radnji, i to u jednom relativno dužem vremenskom periodu, koja svaka zasebno sadrži bitne elemente bića krivičnog djela krijumčarenje osoba, što sa jednog životnog, logičnog i pravnog aspekta, uvažavajući sve elemente, po nalaženju Suda predstavlja jedinstvo cjeline odnosno produženo krivično djelo krijumčarenje ljudi iz člana 189. stav 1. u vezi sa članom 54. KZ BiH.

Sud se u toku ocjene dokaza bavio procesnim prigovorima koje je odbrana ulagala tokom postupka, pa je na prvom mjestu razmatrao prigovor zakonitosti pribavljenih

dokaza. Odbrana optuženih je smatrala da su dokazi koje je Tužilaštvo BiH pribavilo putem međunarodne pravne pomoći od nadležnih organa Republike Hrvatske, tačnije Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, pribavljeni protivno odredbi člana 10. ZKP BiH, te su kao takvi nezakoniti pa Sud na njima ne može zasnivati svoju odluku. Ovakvo zaključivanje Sud smatra pogrešnim. Naime, članom 10. ZKP BiH predviđeno je *"da Sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona."* Odredba člana 407. ZKP BiH propisuje da se međunarodna krivično pravna pomoć pruža po odredbama ZKP BiH ukoliko zakonom Bosne i Hercegovine ili međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno. Sud ukazuje da su Drugim dodatnim protokolom uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, koji je Bosna i Hercegovina ratifikovala dana 20.08.2007. godine, u potpunosti izmjenjene pojedine odredbe Evropske konvencije o pružanju međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima. Tako je član 1. stav 1. navedenog Protokola propisao *"da se prema odredbama navedene konvencije strane ugovornice obavezuju pružati jedna drugoj najbržu i najširu moguću pravnu pomoć u svakom postupku koji se odnosi na krivična djela čije krivično gonjenje u trenutku kada je zatražena pomoć spada u nadležnost sudskih organa strane molilje."* Članom 4. Drugog dodatnog protokola izmijenjen je u potpunosti član 15. Konvencije. Prema toj izmjeni, u stavu 1. propisano je *"da će zahtjev za pružanje pravne pomoći, kao i dostavljanje informacija bez prethodno upućenog zahtjeva, ministarstvo pravde strane molilje uputiti ministarstvu pravde zamoljene strane, te će se vratiti istim putem. Sudski organi strane molilje mogu ih takođe uputiti direktno sudskim organima zamoljene strane i u tom slučaju će se zahtjevi vratiti istim putem."* Takođe, stavom 10. člana 4. navedenog protokola propisano je *"da ovaj član (član 4.) ne dira u odredbe bilateralnih ugovora ili aranžmana koji su na snazi između strana ugovornica kojima se predviđa direktno dostavljanje zahtjeva za pružanje pravne pomoći između organa dvije strane."*

Upravo je Protokolom o suglasnosti u ostvarivanju međusobne suradnje u borbi protiv svih oblika teškog kriminala, sklopljenog dana 21.01.2005. godine između Tužilaštva BiH i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, propisano da će u cilju stvaranja najpovoljnijih uslova za saradnju, nadležna državna Tužilaštva neposredno upućivati i primati zahtjeve koji se, između ostalog, odnose na pribavljanje i razmjenu obavještenja, izvještaja i **dokumenata**. Uvidom u zahtjev za pomoć koji je Tužilaštvo BiH uputilo prema Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske broj: KT-158/08 od 22.04.2008. godine, a koji je kao dokaz uložen u sudski spis, Sud zaključuje da je u potpunosti ispoštovan navedeni Protokol kao i odredbe Drugog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima. Takođe, Sud nije našao na druge povrede ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, zbog čega je ovaj prigovor odbrane odbaci kao neosnovan.

Sud nije prihvatio ni prigovor odbrane na nadležnost Suda BiH za postupanje u ovom predmetu. Činjenica da konkretne radnje izvršenja pojedinačnih krivičnih djela nisu izvršene na teritoriji Bosne i Hercegovine, na kojim činjenicama odbrana zasniva prigovor, ne isključuje nadležnost Suda BiH za radnje koje državljani BiH preduzmu u inostranstvu. Članom 12. stav 2. KZ BiH izričito je propisao da se krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine primjenjuje prema državljaninu Bosne i Hercegovine koji izvan teritorije Bosne i Hercegovine učini bilo koje drugo krivično djelo osim onih koja su obuhvaćena odredbom stava 1. ovog člana. Na osnovu navedenog, a u vezi sa osnovnim principom legaliteta koji obavezuje tužitelja da poduzme krivično gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno krivično djelo, Sud zaključuje da je Sud BiH bio nadležan u konkretnom slučaju provesti krivični postupak. Naime, s obzirom da je Tužilaštvo BiH nakon zamolbe Županijskog suda u Osijeku pokrenulo istragu protiv osoba koje se dovode u vezu sa izvršenjem krivičnog djela krijumčarenje osoba, te s obzirom da je putem međunarodne pravne pomoći od Državnog Odvjetništva R. Hrvatske dostavljen materijal odnosno dokazi koji se dovode u vezu sa izvršenjem ovog krivičnog djela, Tužilaštvo BiH je provođenjem istražnih radnji došlo do saznanja da je u činjenju krivičnog djela krijumčarenje osoba učestvovao veći broj lica, među kojima su i državljani Bosne i Hercegovine Nuhanović Ibrahim odnosno Pezić Sanel, te je shodno tome i podignuta optužnica pred Sudom BiH kao stvarno nadležnom Sudu. Stoga je Vijeće odlučilo odbaciti i ovaj prigovor odbrane kao neosnovan.

Branioци првооптуженог и другооптуженог приговорили су и на релевантност доказа које је Туžилаштво БиХ увело у судски спис на главном претресу одржаном дана 22.06.2009. године, и то: захтев за помоћ Туžилаштва БиХ упућен према Државном одвјетништву Републике Хрватске број: КТ-158/08 од 22.04.2008. године, допис НСВ Интерпола Сарајево број: 16-3-04-4-IP-E-IM-2472/08-10 од 12.05.2008. године и захтев Жупанијског суда у Осijekу упућен Туžилаштуру БиХ за преузимање казненог прогона број: КИО-УС-5/08 од 09.05.2008. године, сматрајући да ови докази нису били у склопу оптужнице, да се одбрана није упознала са истима, те да није јасно због чега су предметни докази релевантни у конкретном случају.

Разматрајући овај приговор Суд је закључио да је Туžilac додатне доказе увео на претресу одржаном дана 22.06.2009. године након што је одбрана изнијела приговор незаконитости доказа како би доказало да је процедура прибављања доказа из Р. Хрватске била у складу са важећим прописима. Одбрана оптужених, истина, није имала прилике упознати се са додатним доказима али су им исти достављени, те су се браниоци сложили да се на исте изјасне током наредног претреса, чиме је испоштовано право оптуженог да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете, прописано чланом 6. став 2. ЗКР БиХ. Осим тога, ЗКР БиХ није прописао да се током главном претреса не могу улагати додатни докази, те је Вјеће закључило да је и овај приговор неоснован.

6. Odmjeravanje kazne

Prilikom odmjeravanja kazne, Sud je imao u vidu značaj zakonom zaštićenog dobra, obim radnji izvršenja i činjenicu da su oba optužena već ranije optuživana za krivična djela. Za optuženog Nuhanovića Ibrahima, Sud je posebno imao u vidu da je optuženi ranije bio osuđivan za istovrsno krivično djelo, te je ove činjenice cijenio kao otežavajuće okolnosti. Istovremeno, za optuženog Nuhanovića, Sud nije našao olakšavajuće okolnosti, pa je, imajući u vidu činjenicu da je krivičnim zakonom za ovo krivično djelo predviđen minimum zatvorske kazne od 5 (pet) godina, Sud je ovom optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina. Na strani optuženog Pezić Sanela, Sud takođe nije našao olakšavajuće okolnosti, ali je kao otežavajuću okolnost našao činjenicu da je ranije osuđivan za teško krivično djelo (ubistvo). Iako su ova krivična djela počinili kao saizvršioци, Sud je optuženom Peziću utvrdio manju kaznu zatvora imajući u vidu činjenicu da nije povratnik u činjenju istovrsnog krivičnog djela.

Prilikom odmjeravanja kazni zatvora Sud je posebno imao u vidu izražen stepen društvene opasnosti zbog konstantnog i učestalog vršenja ove vrste krivičnih djela na prostoru BiH. U razmatranju ovog problema Sud se oslanja na statistike ovog Suda u posljednjih nekoliko godina. Naime, zvanične statistike pokazuju da je vršenje ovih okrivljenih djela u porastu (posebno prema broju obuhvaćenih izvršilaca). U redovnim izvještajima relevantnih međunarodnih institucija takođe se ukazuje da je BiH tranziciona zemlja u vršenju krivičnih djela trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi, te da u toj oblasti ne pokazuje značajan napredak. Za državu BiH efikasna borba protiv organizovanog kriminala, a posebno u oblasti trgovine ljudima, pojavljuje kao problem u procesu pristupanja EU, zbog čega se od sudova očekuje pooštrena politika kažnjavanja kao jedan od vidova generalne prevencije.

Sud je na osnovu člana 56. KZ BiH, odredio da se optuženima u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru i to, za optuženog Nuhanović Ibrahima počev od dana lišenja slobode 04.04.2008. godine pa nadalje, obzirom da je posebnim rješenjem, a na osnovu člana 138. ZKP BiH u vezi sa članom 132. stav 1. tačka c) ZKP BiH, prema ovom optuženom produžena mjera pritvora nakon izricanja presude, odnosno za optuženog Pezić Sanela počev od dana lišenja slobode 15.04.2008. godine pa do dana 13.06.2008. godine, kada je optuženom ukinuta mjera pritvora.

7. Oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom

Sud je na osnovu člana 110. i člana 111. KZ BiH, od optuženih oduzeo imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, i to od optuženog Nuhanović Ibrahima novčanu protivrijednost iznosa od 17.660,00 Eura, odnosno od optuženog Pezić Sanela novčanu protivrijednost iznosa od 226,00 Eura i 1.418,00 Hrvatskih Kuna, a prema važećem kursu na dan oduzimanja, te je odredio da su optuženi navedena

novčana sredstva dužni platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

Iznos protivpravno stečene imovinske koristi Sud je utvrdio na osnovu iskaza vještaka Fazlagić Muamera koji je na uvjerljiv način opisao, te na grafikonima prikazao novčane transakcije optuženih. Vještak je prema naredbi Tužilaštva BiH sačinio analizu i objašnjenje novčanih transakcija optuženih, a vezano za podatke o novčanim transakcijama dostavljenih od zastupnika "Western Union" sistema u BiH i podataka "Western Union" transakcija koje su uplaćene ili isplaćene u Hrvatskoj pošti. Iz analize proizilazi da su optuženi Nuhanović i Pezić putem bankovnih računa, a najčešće putem Western Union transakcija, slali i dobijali veću količinu novca raznih valuta, uglavnom eura, prilikom čega je optuženi Nuhanović za ove transakcije koristio i usluge svog sina, Nuhanović Husmira. Iz analize transakcija izvodi se zaključak da je veći dio novčanih sredstava slat sa područja Albanije od osoba albanskog imena i prezimena, što potvrđuje činjenicu da su ilegalni migranti uglavnom bili albanske nacionalnosti. Iz analize vještaka tako proizilazi da je Nuhanović Ibrahim, u toku 2007. godine, zaprimio ukupno 5.800,00 Eura, dok je na ime njegovog sina, Nuhanović Husmira, prebačeno ukupno 11.860,00 Eura, što u zbiru iznosi *17.660,00 Eura*. Isto tako, iz navedene analize proizilazi da je optuženi Pezić Sanel u toku 2007. godine zaprimio 226,00 Eura odnosno 1.418,00 hrvatskih kuna.

Sud je imao u vidu činjenicu da se u činjeničnom opisu radnji izvršenja optuženom Nuhanović Ibrahimu stavlja na teret pribavljanje imovinske koristi u ukupnom iznosu od 5.950 eura (50 eura po tački 1., 500 eura po tački 2. i 4.950 kuna po tački 3. optužnice), dok se optuženom Peziću ne stavlja na teret pribavljanje protivpravne imovinske koristi. Međutim, analiza vještaka Fazlagića, kao i okolnosti izvršenja krivičnih djela, su činjenice iz kojih Sud izvodi zaključak da ovi iznosi predstavljaju imovinsku korist koja je stečena krivičnim djelom. Naime, optuženi nisu ponudili dokaze da su u to vrijeme obavljali bilo kakvu djelatnost iz koje bi ostvarivali prihode koji su im isplaćivani preko Western Uniona.

Prema članu 110. stav 1. KZ BiH, niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, a prema stavu 3. istog člana, Sud u odvojenom postupku može oduzeti i imovinsku korist za koju postoji opravdan razlog da se vjeruje da je korist pribavljena krivičnim djelom, a vlasnik ili uživatelj nije u mogućnosti da pruži dokaze da je korist pribavljena zakonito. Na osnovu izvedenih dokaza Sud na nesumnjiv način utvrđuje da novčane transakcije prema optuženim potiču iz niza pojedinačnih radnji krijumčarenjem koje tužilac nije obuhvatio optužnicom, a koje de fakto čine radnju produženog krivičnog djela krijumčarenja lica, odnosno kriminogenu djelatnost. Pojam "odvojen postupak" Sud u konkretnom slučaju tumači kao **razmatranje odvojeno od glavnog zahtjeva postavljenog u optužnici**. Ovakvo tumačenje je u skladu sa osnovnim ciljem zakonodavca, jasno formulisanim u stavu 1. člana 110. KZ BiH da "niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom". Na kraju, takvo

tumačenje nije samo pravno opravdano, nego se pojavljuje i kao legitiman društveni i moralni zahtjev. Između procesnog principa zabrane prekoračenja optužnice i materijalnopravnog principa da niko ne može zadržati imovinsku korist za koju se opravdano sumnja da je pribavljena krivičnim djelom, Sud se u interesu pravde opredijelio za princip koji štiti fundamentalne društvene vrijednosti.

9. Troškovi postupka

Budući da su optuženi Nuhanović i Pezić oglašeni krivim za krivična djela za koja ih tereti optužnica, na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH, obavezuju se naknaditi cjelokupne troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će se odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju podataka.

Zapisničar

Denis Podžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Branko Perić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda BiH u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka presude.